MELCHIOR WATHELET
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2018. május 29.[1]

C-21/17. sz. ügy

Catlin Europe SE
kontra
O. K. Trans Praha spol. s. r. o.

(a Nejvyšší soud [legfelsőbb bíróság, Cseh Köztársaság] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal – Polgári és kereskedelmi ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – 1896/2006/EK rendelet – Európai fizetési meghagyásos eljárás – A fizetési meghagyásnak a meghagyás iránti kérelemmel együtt történő kézbesítése – Ez utóbbi fordításának hiánya – Végrehajthatónak nyilvánított európai fizetési meghagyás – Felülvizsgálat iránti kérelem az ellentmondás határidejének lejártát követően”

1. Ezen előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel a Nejvyšší soud (legfelsőbb bíróság, Cseh Köztársaság) az 1896/2006/EK rendelet[2] értelmezését kéri a Bíróságtól két társaság (a Catlin Europe SE és az O. K. Trans Praha spol. s. r. o.) között egy európai fizetési meghagyásos eljárás kapcsán felmerült jogvita tárgyában.

I. Jogi háttér

A. Az 1896/2006 rendelet

2. Amint az az 1896/2006 rendelet (1) és (2) preambulumbekezdéséből kitűnik, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozása keretében, amelyben biztosított a személyek szabad mozgása, az Európai Uniónak el kell fogadnia a határokon átnyúló polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos, és a belső piac megfelelő működéséhez szükséges intézkedéseket, a polgári eljárások megfelelő lefolytatását akadályozó tényezők kiküszöbölését célul tűzve.

3. Így a (9) és (29) preambulumbekezdés szerint az említett rendelet célja az Európai Unióban a nem vitatott pénzkövetelések behajtását szolgáló egységes, gyors és hatékony mechanizmus létrehozása.

4. Az 1896/2006 rendelet 1. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„E rendelet célja

1 Eredeti nyelv: francia.

2 Az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló 2006. december 12-i európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 399., 1. o.).

a) a nem vitatott pénzkövetelésekre vonatkozó határokon átnyúló jogviták egyszerűsítése, felgyorsítása és azok költségeinek csökkentése egy európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozása révén

és

b) az európai fizetési meghagyások tagállamok közötti szabad áramlásának lehetővé tétele olyan minimumszabályok megállapítása révén, amelyek betartása szükségtelenné tesz bármely, az elismerést és végrehajtást megelőző köztes eljárást a végrehajtás szerinti tagállamban.”

5. E rendelet 2. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„E rendeletet határokon átnyúló polgári és kereskedelmi ügyekben kell alkalmazni, tekintet nélkül a bíróság jellegére. […]”

6. Ugyanezen rendelet 7. cikke a következőképpen rendelkezik:

„1. Az európai fizetési meghagyás iránti kérelmet az I. mellékletben található »A« formanyomtatványon kell benyújtani.

2. A kérelemnek tartalmaznia kell a következőket:

a) a felek és adott esetben képviselőik neve és címe, valamint azon bíróságé, amelyhez a kérelmet benyújtották;

b) a követelés összege, beleértve a főkövetelést, valamint adott esetben a kamatot, a kötbért és a költségeket;

c) amennyiben a követelésre kamatot kérnek, a kamatláb és az időszak, amelyre a kamatot kérték, kivéve, ha a származási tagállam joga szerint a főkövetelés után automatikusan törvényes kamatot számolnak fel;

d) a jogalap, beleértve a követelés, és adott esetben a kért kamat alapjául szolgáló körülmények ismertetését;

e) a követelést alátámasztó bizonyítékok ismertetése;

f) a joghatóság megalapozása;

és

g) az ügy határokon átnyúló természete a 3. cikk értelmében.

[…]”

7. Az 1896/2006 rendelet 8. cikke értelmében:

„A bíróság, amelyhez európai fizetési meghagyás iránti kérelmet nyújtottak be, a lehető legkorábban a kérelmet tartalmazó formanyomtatvány alapján megvizsgálja, hogy teljesülnek-e a 2., 3., 4., 6. és 7. cikkben foglalt követelmények, valamint hogy a követelés megalapozottnak tűnik-e. […]”

8. E rendelet 12. cikke a következőket tartalmazza:

„1. Amennyiben a 8. cikkben említett feltételek teljesülnek, a bíróság a lehető leghamarabb és általában a kérelem benyújtását követő 30 napon belül, az V. mellékletben található »E« formanyomtatvány felhasználásával európai fizetési meghagyást bocsát ki.

[…]

2. Az európai fizetési meghagyást a kérelmet tartalmazó formanyomtatvány másolatával együtt kell kibocsátani.[…]

3. Az európai fizetési meghagyásban a kötelezettet tájékoztatni kell a választási lehetőségéről, amely szerint:

a) megfizetheti a meghagyásban megjelölt összeget a jogosultnak;

vagy

b) az európai fizetési meghagyás kötelezett részére történő kézbesítésétől számított 30 napon belül a származási bíróságnak megküldött nyilatkozatban ellentmondással élhet.

4. Az európai fizetési meghagyásban a kötelezettet tájékoztatni kell arról, hogy:

a) meghagyást kizárólag a jogosult által nyújtott adatok alapján bocsátották ki, és ezeket a bíróság nem ellenőrizte;

b) a meghagyás végrehajthatóvá válik, kivéve ha a 16. cikkel összhangban a bírósághoz ellentmondást nyújt be;

c) amennyiben ellentmondást nyújt be, az eljárás a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságain a polgári peres eljárásra vonatkozó szabályokkal összhangban folytatódik, kivéve ha a jogosult kifejezetten kérte, hogy ebben az esetben az eljárást szüntessék meg.

5. A bíróság gondoskodik a meghagyásnak a kötelezett részére történő kézbesítéséről a nemzeti joggal összhangban, a 13., 14. és 15. cikkben megállapított minimumszabályoknak megfelelő módon.”

9. Az említett rendelet 16. cikkének (1)–(3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„1. A kötelezett […] a származási bíróságnál ellentmondást nyújthat be az európai fizetési meghagyással szemben.

2. A ellentmondást a meghagyás kötelezettnek történő kézbesítése időpontjától számított 30 napon belül kell megküldeni.

3. A kötelezettnek az ellentmondásban nyilatkoznia kell arról, hogy vitatja a követelést, annak indokát azonban nem kell megjelölnie.”

10. Ugyanezen rendelet 18. cikke értelmében:

„1. Amennyiben a 16. cikk (2) bekezdésében megállapított határidőn belül – megfelelő időt engedve az ellentmondás beérkezéséhez – nem nyújtottak be ellentmondást a származási bírósághoz, a származási bíróság a VII. mellékletben található »G« formanyomtatvány felhasználásával haladéktalanul végrehajthatónak nyilvánítja az európai fizetési meghagyást. A bíróságnak ellenőriznie kell a kézbesítés időpontját.

[…]

3. A bíróság megküldi a jogosultnak a végrehajtható európai fizetési meghagyást.”

11. Az 1896/2006 rendelet 19. cikkének szövege a következő:

„A származási tagállamban végrehajthatóvá vált európai fizetési meghagyást a többi tagállamban végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás és az elismerés kifogásolásának bármilyen lehetősége nélkül el kell ismerni és végre kell hajtani.”

12. E rendelet „Felülvizsgálat különleges esetekben” címet viselő 20. cikke a következőképpen rendelkezik

„1. A 16. cikk (2) bekezdésében megállapított határidő lejártát követően a kötelezettnek jogában áll az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatát kérni a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságától, feltéve hogy haladéktalanul jár el, és:

a) i. a fizetési meghagyást a 14. cikkben előírt valamely módon kézbesítették,

és

ii. a kézbesítés – a kötelezett önhibáján kívül – nem történt meg kellő időben ahhoz, hogy védelméről gondoskodhasson,

vagy

b) a kötelezettet *vis maior* vagy önhibáján kívüli különleges körülmények akadályozták abban, hogy a követelés ellen ellentmondással éljen.

2. A 16. cikk (2) bekezdésében megállapított határidő lejártát követően a kötelezett kérheti az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatát a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságától abban az esetben is, amennyiben a fizetési meghagyást egyértelműen tévesen bocsátották ki, tekintettel az e rendeletben megállapított követelményekre vagy egyéb különleges körülményekre.

3. Amennyiben a bíróság – azon az alapon, hogy az (1) és (2) bekezdésben említett felülvizsgálati okok egyike sem áll fenn – a kötelezett kérelmét elutasítja, az európai fizetési meghagyás hatályban marad.

Amennyiben a bíróság úgy határoz, hogy a felülvizsgálat az (1) és (2) bekezdésben megállapított okok valamelyike alapján indokolt, az európai fizetési meghagyás semmis.”

13. Az 1896/2006 rendeletnek „Az 1348/2000/EK rendelettel való kapcsolat” címet viselő 27. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ez a rendelet nem érinti a tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről szóló, 2000. május 29-i 1348/2000/EK tanácsi rendelet alkalmazását (HL 2000. L 160., 37. o.).”

14. Az 1896/2006 rendelet 33. cikkének második albekezdése értelmében a rendeletet 2008. december 12-től kell alkalmazni.

15. Az említett rendelet I. melléklete tartalmazza az „Európai fizetési meghagyás iránti kérelem” címet viselő „A” formanyomtatványt.

16. Az európai fizetési meghagyás kibocsátására szolgáló „E” formanyomtatvány az 1896/2006 rendelet V. mellékletében található.

B. Az 1393/2007 rendelet

17. A belső piac megfelelő működésének biztosítása érdekében az 1393/2007 rendelet[3] célja – a (2) preambulumbekezdésének megfelelően – a bírósági eljárások hatékonyabbá tétele és meggyorsítása a bírósági és bíróságon kívüli iratok továbbítása elvének megteremtésével a polgári vagy kereskedelmi ügyekben a tagállamok közötti kézbesítés során.

18. E rendelet (7) és (10)–(12) preambulumbekezdése a következőket állapítja meg:

„(7) A továbbítás gyorsasága érdekében megengedhető minden arra alkalmas eszköz használata, feltéve hogy figyelembe veszik bizonyos követelmények teljesülését az átvett irat olvashatóságát és megbízhatóságát illetően. A továbbítás biztonsága megköveteli, hogy a továbbítandó iratot formanyomtatvány kísérje, amelyet a kézbesítés helyének hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelvei egyikén, illetve az adott tagállam által elfogadott bármely más nyelven töltenek ki.

[…]

(10) E rendelet eredményességének biztosítása érdekében az iratkézbesítés visszautasításának lehetőségét kivételes esetekre kell korlátozni.

(11) Az iratok tagállamok közötti továbbításának és kézbesítésének megkönnyítése érdekében az e rendelet mellékleteiben foglalt formanyomtatványokat kell használni.

(12) Az átvevő intézmény formanyomtatvány útján írásban tájékoztatja a címzettet arról, hogy megtagadhatja a kézbesítendő irat átvételét a kézbesítés alkalmával, illetve az iratnak egy héten belül az átvevő intézménynek történő visszaküldésével, amennyiben az a címzett által nem értett nyelven, vagy nem a kézbesítés helyének hivatalos nyelvén, illetve hivatalos nyelvei egyikén készült. Ez a szabály az ismételt kézbesítésre is vonatkozik, amennyiben a címzett már gyakorolta az átvétel megtagadásához való jogát. […] Rendelkezni kell arról, hogy az irat átvételének megtagadása orvosolható legyen az irat fordításának a címzett részére való kézbesítésével.”

19. Az 1393/2007 rendeletet az 1. cikkének (1) bekezdése szerint polgári és kereskedelmi ügyekben kell alkalmazni, amennyiben bírósági és bíróságon kívüli iratokat kell továbbítani az egyik tagállamból a másikba az utóbbiban történő kézbesítés céljából.

20. Az 1393/2007 rendelet II. fejezete tartalmazza a bírósági iratok különféle továbbítási és kézbesítési módjairól szóló rendelkezéseket.

3 A tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről (iratkézbesítés), és az 1348/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2007. november 13-i európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2007. L 324., 79. o.).

21. E fejezeten belül szerepel többek között e rendeletnek „Az irat átvételének megtagadása” címet viselő 8. cikke, amelynek értelmében:

„1. Az átvevő intézmény a II. mellékletben található formanyomtatvány felhasználásával tájékoztatja a címzettet arról, hogy megtagadhatja a kézbesítendő irat átvételét a kézbesítés alkalmával, illetve az iratnak a kézbesítéstől számított egy héten belül az átvevő intézmény számára történő visszaküldésével, ha az nem a következő nyelvek egyikén került megszövegezésre, és nem mellékeltek hozzá fordítást ezen nyelvek egyikén:

a) olyan nyelv, amelyet a címzett megért; vagy

b) az átvevő tagállam hivatalos nyelve, vagy amennyiben annak a tagállamnak több hivatalos nyelve is van, a kézbesítés helyének hivatalos nyelve vagy hivatalos nyelveinek egyike.

2. Amennyiben az átvevő intézményt arról tájékoztatják, hogy a címzett az (1) bekezdésnek megfelelően megtagadja az irat átvételét, a 10. cikkben előírt igazolással azonnal tájékoztatja az áttevő intézményt, valamint visszaküldi a kérelmet és a fordítást igénylő iratokat.

3. Ha a címzett az (1) bekezdés alapján megtagadta az irat átvételét, az iratkézbesítés orvosolható az (1) bekezdésben meghatározott valamely nyelven készült fordítással ellátott irat kézbesítésével a címzett részére e rendelet rendelkezéseinek megfelelően. Ebben az esetben az irat kézbesítésének időpontja az a nap, amikor a fordítással ellátott iratot az átvevő tagállam jogának megfelelően kézbesítik. Ha azonban valamely tagállam joga szerint az iratot meghatározott időtartamon belül kell kézbesíteni, akkor a kérelmező tekintetében az eredeti irat kézbesítésének a 9. cikk (2) bekezdése szerint meghatározott időpontját kell figyelembe venni.

[…]”

22. Az 1393/2007 rendelet II. mellékletében szereplő, „A címzett tájékoztatása az iratátvétel megtagadásához való jogáról” megnevezésű formanyomtatvány az irat címzettjének szóló következő megjegyzést tartalmazza:

„Önnek joga van megtagadni az irat átvételét, amennyiben az nem az Ön számára érthető nyelven vagy a kézbesítés helyének hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelvei egyikén készült, és nem mellékeltek hozzá ilyen nyelvű fordítást.

Amennyiben élni kíván ezzel a jogával, az irat átvételét a kézbesítéskor kell megtagadnia közvetlenül az iratot kézbesítő személynél vagy egy héten belül vissza kell küldenie az alább megjelölt címre, jelezve, hogy megtagadja annak átvételét.”

23. E formanyomtatvány tartalmazza a „címzett nyilatkozatát” is, amelyet a címzettnek a szóban forgó irat átvételének megtagadása esetén alá kell írnia, és amelynek szövege a következő:

„Megtagadom a mellékelt dokumentum átvételét, mivel nem az általam értett nyelven vagy a kézbesítés helyének hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelvei egyikén készült, és nem mellékeltek hozzá ilyen nyelvű fordítást.”

24. Végül, az említett formanyomtatvány ugyanerre az esetre előírja, hogy a címzettnek meg kell jelölnie az Európai Unió azon hivatalos nyelvét vagy hivatalos nyelveit, amelyen vagy amelyeken ért.

25. Az 1393/2007 rendelet 25. cikke értelmében:

„1. Az 1348/2000/EK rendelet e rendelet alkalmazásának időpontjától hatályát veszti.

2. A hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat az e rendeletre vonatkozónak kell tekinteni […].”

26. Az 1393/2007 rendelet 26. cikke második albekezdésének megfelelően azt 2008. november 13-tól kell alkalmazni.

II. Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

27. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a cseh jog szerint alapított O. K. Trans Praha társaság európai fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemmel fordult az Okresní soud Praha – západhoz (nyugat prágai járásbíróság, Cseh Köztársaság) az Ausztriában székhellyel rendelkező Catlin Innsbruck GmbH-val szemben. Az eljárás időtartama alatt a Catlin Innsbruck egyesült a Catlin csoporthoz tartozó másik társasággal, a Catlin Europe-pal, amelynek székhelye Kölnben (Németországi Szövetségi Köztársaság) található. A Catlin Europe az alapügyben a Catlin Innsbruck helyébe lépett.

28. Az Okresní soud Praha – západ (nyugat prágai járásbíróság) helyt adott e kérelemnek és 2012. augusztus 1-jén kibocsátotta a kért európai fizetési meghagyást.

29. Ezt az európai fizetési meghagyást 2012. augusztus 3-án kézbesítették a Catlin Europe számára és 2012. szeptember 3-án vált végrehajthatóvá.

30. 2012. december 21-én, vagyis az ellentmondás benyújtására az 1896/2006 rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében előírt határidő lejártát követően a Catlin Europe az említett meghagyás felülvizsgálatát kérte a rendelet 20. cikkének (2) bekezdése alapján.

31. Kérelmének alátámasztására a Catlin Europe arra hivatkozik, hogy az 1393/2007 rendelet 8. cikkének (1) bekezdését megsértve nem tájékoztatták – az e rendelet II. mellékletében szereplő formanyomtatvány útján – a kézbesítendő irat átvételének megtagadásához való jogáról, mivel az irathoz nem mellékeltek fordítást.

32. A jelen esetben ugyanis a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet tartalmazó formanyomtatvány másolatát, amelyet – az 1896/2006 rendelet 12. cikke (2) bekezdésének előírásaival összhangban – csatoltak a 2012. augusztus 1-jei fizetési meghagyáshoz, csak cseh nyelven szövegezték meg, anélkül hogy ahhoz német nyelvű fordítást mellékeltek volna.

33. E tekintetben a Catlin Europe úgy véli, hogy a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet tartalmazó nyomtatvány fordításának e hiánya miatt nem volt lehetősége az eljárást megindító irat megértésére, amely az említett rendelet 20. cikkének (2) bekezdése értelmében olyan különleges körülménynek minősül, amely a meghagyás felülvizsgálatát e rendelkezés alapján igazolja.

34. E felülvizsgálat iránti kérelmet mindazonáltal az Okresní soud Praha – západ (nyugat-prágai járásbíróság, Cseh Köztársaság) 2013. április 8-án hozott határozatával elutasította, amit a Krajský soud v Praze (prágai regionális bíróság, Cseh Köztársaság) a fellebbezési eljárásban 2013. június 17-én hozott határozatával helybenhagyott.

35. E bíróság szerint az európai fizetési meghagyást megfelelő módon, az 1896/2006 rendelet 14. cikkének követelményeivel összhangban kézbesítették a Catlin Europe részére. Továbbá azon tájékoztatás elmaradása, amely szerint a címzettnek – az 1393/2007 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének alkalmazásával – lehetősége van a kézbesített irat átvételének megtagadására, nem érvényteleníti a meghagyást vagy nem alapozza meg annak felülvizsgálatát, mivel az 1896/2006 rendelet nem ír elő ilyen következményt.

36. A Catlin Europe felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Nejvyšší soud (legfelsőbb bíróság) előtt.

37. E bíróság azt a kérdést veti fel, hogy az 1393/2007 rendelet 8. cikke (1) bekezdése követelményeinek az előtte fekvő ügyben történő be nem tartása olyan jellegű-e, hogy igazolja a meghagyásnak az 1896/2006 rendelet 20. cikke szerinti felülvizsgálatát.

38. Nevezetesen ez utóbbi rendelet egyetlen rendelkezést sem tartalmaz, amely szabályozza, hogy a fizetési meghagyás iránti kérelmet mely nyelven kell a kötelezett részére kézbesíteni. Továbbá az 1393/2007 rendelettől eltérően az 1896/2006 rendelet különös szabályokat határoz meg a mellékletekben szereplő formanyomtatványok használatára alapítva, amely formanyomtatványokat az előre meghatározott számkódokkal feltétlenül ki kell tölteni. Ebből következően a kérdést előterjesztő bíróság annak a lehetőségét veti fel, hogy egy, a Catlin Europe által hivatkozotthoz hasonló, pusztán formai eljárási hiba sérti e társaság védelemhez való jogát.

39. E körülmények között a Nejvyšší soud (legfelsőbb bíróság) úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni az […] 1896/2006/EK rendelet 20. cikkének (2) bekezdését, hogy amennyiben elmulasztják a címzett tájékoztatását arról, hogy […] az 1393/2007/EK rendelet 8. cikkének (1) bekezdése szerint megtagadhatja a kézbesítendő irat átvételét, ez a körülmény a kötelezett (címzett) részére jogalapot teremt arra, hogy az […] 1896/2006/EK rendelet 20. cikkének (2) bekezdése szerint az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatát kérje?”

III. Elemzés

A. A felek érvelésének összefoglalása

40. Írásbeli észrevételt az O. K. Trans Praha, a görög, az olasz és az osztrák kormány, valamint a Bizottság terjesztett elő. Nem kérték és a Bíróság nem is tartott tárgyalást.

41. Az O. K. Trans Praha úgy véli, hogy a jelen esetben nem áll fenn semmilyen különleges körülmény, amely az 1896/2006 rendelet 20. cikkének (2) bekezdése alapján az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatát igazolná.

42. A jelen európai fizetési meghagyásos eljárást ugyanis három másik, azonos típusú eljárás előzte meg, és e három eljárás keretében a Catlin Europe minden alkalommal ellentmondást nyújtott be, ami azt bizonyítja, hogy tudomása volt a védekezési lehetőségekről. A jelen küldemény átvétele megtagadásának lehetőségéről történő tájékoztatás elmaradása ennélfogva semmilyen következménnyel nem járt a védelemhez való jogára nézve.

43. Az a körülmény, hogy a jelen ügyben nem nyújtottak be ellentmondást, a Catlin Europe egyik alkalmazottja által elkövetett hibának tudható be; a társaság ezt követően a felülvizsgálat kísérlete révén e hiba orvoslására törekedett.

44. A görög kormány megjegyzi, hogy az 1896/2006 és az 1393/2007 rendelet célja a kérelmező és a kötelezett érdekei közötti megfelelő egyensúly biztosítása azáltal, hogy az eljárási iratok hatékony és gyors továbbításának célját összeegyezteti azzal a követelménnyel, hogy ezen iratok címzettjei védelemhez való jogának megfelelő védelmet biztosítson.

45. Továbbá az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az 1393/2007 rendelet alapján az átvevő intézmény valamely bírósági vagy bíróságon kívüli irat címzettnek történő kézbesítése iránti intézkedésekor minden esetben köteles csatolni az említett irathoz az e rendelet II. mellékletében szereplő formanyomtatványt annak érdekében, hogy tájékoztassa a címzettet azon jogáról, hogy megtagadhatja ezen irat átvételét, ha az nem olyan nyelven íródott, vagy nem olyan nyelvre fordították, amelyet ő

feltehetően megért.[4]

46. Ebből következik, hogy az európai fizetési meghagyásnak az 1896/2006 rendelet 20. cikkének (2) bekezdésében előírthoz hasonló kivételes esetekben történő felülvizsgálatára vonatkozó lehetőség értelmezése nem vezethet egy ilyen meghagyás címzettje védelemhez való jogának gyengítéséhez.

47. Márpedig nyilvánvaló, hogy sérül a védelemhez való jog, ha a kötelezett – megfelelő fordítás hiányában – nincs abban a helyzetben, hogy megértse a fizetési meghagyás iránti kérelem tartalmát és ebből következően a vele szemben hivatkozott követelést, mivel e körülmények között nem tudna jól tájékozott döntést hozni arról, hogy ellent kell-e mondania a kérelemnek, vagy ellenkezőleg, azt nem kell vitatnia.

48. Ebből következően, ha elmulasztják az európai fizetési meghagyás címzettjének tájékoztatását a számára nyitva álló azon lehetőségről, hogy a kézbesítendő irat átvételét megtagadhatja arra hivatkozással, hogy az nem az 1393/2007 rendelet 8. cikkében említett valamely nyelven íródott vagy nem ilyen nyelvre fordították le, ezt az 1896/2006 rendelet 20. cikkének (2) bekezdése értelmében vett különleges körülménynek kell tekinteni, és ennélfogva igazolja az e rendelkezés szerinti felülvizsgálatot.

49. Az olasz kormány szerint azonban, ha elmulasztják a címzett tájékoztatását arról a lehetőségről, hogy megtagadhatja a nem a címzett nyelvén vagy általa ismert nyelven kiállított kézbesítendő irat átvételét, ez nem jogosítja fel e felet arra, hogy az európai fizetési meghagyás iránti kérelem felülvizsgálatát kérje az 1896/2006 rendelet 20. cikkének (2) bekezdése alapján.

50. Így hasonló formai hiba nem vonná maga után sem a kézbesítendő irat, sem a kézbesítési eljárás semmisségét. Ez utóbbit egyszerűen szabályossá kell tenni oly módon, hogy az 1393/2007 rendelet II. mellékletében szereplő formanyomtatványt az érintett félnek át kell adni, úgy, hogy az 1896/2006 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése szerinti ellentmondás benyújtására nyitva álló határidő csak e szabályos átadással kezdődik. E körülmények között az 1896/2006 rendelet 20. cikkének alkalmazásához előírt előfeltétel, nevezetesen, hogy a kötelezett bizonyítsa, hogy a hivatkozott körülmény akadályozta az ellentmondás határidőben történő benyújtásában, a jelen esetben nem teljesül.

51. Egyébiránt az e 20. cikkben említett és a felülvizsgálatot igazoló egyetlen körülmény sem felelne meg annak, hogy amiatt szabálytalan a kézbesítés, hogy a címzettet nem tájékoztatták az irat átvétele megtagadásának lehetőségéről.

52. Az osztrák kormány az olasz kormánnyal azonos végeredményre jut, azonban részben eltérő érvelés alapján: noha az 1896/2006 rendelet tartalmaz bizonyos rendelkezéseket az európai fizetési meghagyás kötelezett részére történő kézbesítését illetően, azonban egyetlen szabályt sem ír elő arra vonatkozóan, hogy a kézbesítésnek mely nyelven kell megtörténnie.

53. Mindazonáltal a kézbesítéssel kapcsolatos, e rendelet által nem szabályozott kérdéseket az 1393/2007 rendelettel összhangban kell elbírálni.

54. Ebből következik, hogy ez utóbbi rendelet 8. cikke alapján az európai fizetési meghagyást fordítással kell kézbesíteni, vagy ennek hiányában a kötelezettet tájékoztatni kell az irat átvételének megtagadásához való jogáról.

55. Nem egyértelmű azonban, hogy a fizetési meghagyás iránti kérelem másolatának fordítása is szükséges-e vagy megkövetelhető-e bizonyos esetekben.

4 Lásd: 2017. március 2-i Henderson ítélet (C-354/15, EU:C:2017:157).

56. Az 1896/2006 rendelet 12. cikke (2) bekezdésének megfelelően az európai fizetési meghagyást a meghagyás iránti kérelem másolatával együtt kell kibocsátani.

57. Egyrészt e kérelem nyomtatvány formájában jelenik meg, a kérelmezőnek csak a különböző rovatokat kell bejelölnie, így a kötelezett könnyedén megértheti annak tartalmát, ha a kiállított nyomtatvánnyal egyidejűleg átnézi a saját nyelvén közzétett változatot.

58. Másrészt nem kizárt, hogy a kérelem szöveges formában lényeges magyarázatokat is tartalmaz.

59. Ez utóbbi esetben és mivel a címzettet nem tájékoztatták az irat átvételének megtagadásához való jogáról, holott az iratot nem olyan nyelven szövegezték, amelyet ért, meg kell határozni, hogy a kézbesítés érvényes-e.

60. E tekintetben lehetne azt állítani, hogy vagy nem ez a helyzet, így az ellentmondás benyújtására nyitva álló határidő nem kezdődött meg, vagy analógia útján az 1896/2006 rendelet 20. cikkének (1) bekezdését kell alkalmazni.

61. Hasonló formai hiba miatt azonban nem lehetne alkalmazni ugyanezen cikk (2) bekezdését. E rendelkezés ugyanis csak az európai fizetési meghagyás lényeges tévedés fennállása miatti indokolatlan kibocsátására vonatkozik. Márpedig az alapügyben a meghagyást jogosan bocsátották ki, és egy esetleges, tisztán formai hiba az eljárásnak csak egy későbbi szakaszában következhetett be, nevezetesen a kötelezettnek történő kézbesítés során.

62. A Bizottság úgy véli, hogy a két eljárási hiba, amely a Catlin Europe szerint a jelen ügyben az európai fizetési meghagyás kézbesítését érintette – nevezetesen először is az a tény, hogy a meghagyás alapjául szolgáló kérelem másolatát, amelyet a meghagyáshoz mellékelni kell, nem a címzett által értett nyelven, és nem is az átvevő tagállam hivatalos vagy valamelyik hivatalos nyelvén szövegezték, és másodszor, a kötelezettet nem tájékoztatták az 1393/2007 rendelet 8. cikkének megfelelően a szóban forgó irat átvételének megtagadásához való jogáról –, nem minősülhet olyan különleges körülménynek, amely a meghagyásnak az 1896/2006 rendelet 20. cikke szerinti felülvizsgálatát igazolná.

63. Bármely más értelmezés nem felelne meg az európai fizetési meghagyásos eljárás céljának.

64. E tekintetben az 1896/2006 rendelet célja a nem vitatott pénzkövetelésekre vonatkozó határokon átnyúló jogviták egyszerűsítése, felgyorsítása és eljárási költségeinek csökkentése.

65. Az eljárást a rendelethez csatolt és az Unió valamennyi hivatalos nyelvén közzétett, kérelem iránti formanyomtatvány jellemzi. A formanyomtatványt valamennyi nyelvi változatban azonos számkódok segítségével kell kitölteni oly módon, hogy a kötelezett megértheti, hogy eljárást indítottak vele szemben, valamint a kérelem pontos tárgyát, és az okokat, amelyek miatt a pénzkövetelést érvényesítik.

66. A kötelezettet továbbá tájékoztatják az ellentmondás benyújtásának lehetőségéről.

67. Azonkívül a meghagyás felülvizsgálatának igénylésére vonatkozó jog olyan esetekre korlátozódik, amelyeket különleges körülmények fennállása jellemez, ami azt jelenti, hogy a kötelezettnek nincs lehetősége második ellentmondásra.

68. Mindenesetre ez a meghagyás iránti kérelem fordításának kötelezett részére történő elküldésével könnyen orvosolható.

B. Értékelés

69. A kérdést előterjesztő bíróság egyrészt arra keres választ, hogy az 1896/2006 és az 1393/2007 rendeletet úgy kell-e értelmezni, hogy valamely európai fizetési meghagyásnak egy másik tagállam területén lakó kötelezett részére történő kézbesítése során, és abban az esetben, ha a meghagyás iránti kérelmet nem olyan nyelven szövegezték vagy nem mellékeltek hozzá fordítást, akár olyan nyelven, amelyet megért, akár a végrehajtás szerinti tagállam hivatalos nyelvén, vagy ha e tagállamban több hivatalos nyelv létezik, annak a helynek a hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén, ahol a kézbesítés iránt intézkedni kell, a címzettet az 1393/2007 rendelet II. mellékletében szereplő formanyomtatvány útján kellően tájékoztatni kell az irat átvételének megtagadásához való jogáról.

70. A kérdést előterjesztő bíróság másrészt arra keres választ, hogy melyek a következményei annak, ha a címzettet – az 1393/2007 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének megsértésével – nem tájékoztatják a kézbesítendő irat átvételének megtagadásához való jogáról, és különösen, hogy hasonló körülmény megalapozza-e az európai fizetési meghagyás felülvizsgálata iránti kérelmét az 1896/2006 rendelet 20. cikkének (2) bekezdése szerint.

1. Első rész – az 1393/2007 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének alkalmazhatósága összhangban az 1896/2006 rendelet előírásaival

a) A Bíróság ítélkezési gyakorlata

71. Elsősorban a 2017. március 2-i Henderson ítéletre utalok (C-354/15, EU:C:2017:157, különösen az 50–56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), amely részletesen foglalkozott e problémakörrel az 1393/2007 rendelet tekintetében.

72. A Bíróság, megerősítve korábbi ítélkezési gyakorlatát [5], ezen ítélet 50. pontjában megismétli, hogy az 1393/2007 rendelet 8. cikke (1) bekezdésében előírt, a szóban forgó irat átvételének megtagadására vonatkozó lehetőség ezen irat címzettje jogának minősül.

73. Ebben szintén megerősíti, hogy a kézbesítendő irat átvételének megtagadására vonatkozó jog az ezen irat címzettjének védelemhez való joga biztosításának szükségességéből ered, az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének második bekezdése, és a Rómában 1950. november 4-én aláírt, az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkének (1) bekezdése [6] által biztosított, a tisztességes eljáráshoz fűződő követelményeknek megfelelően. Ugyanis, bár az 1393/2007 rendelet mindenekelőtt arra irányul, hogy a bírósági iratoknak a tagállamok között történő továbbítását korszerűsítse és meggyorsítsa, e célok nem érhetők el, ha a nemzeti rendelkezések bármilyen módon gyengítik az ezen iratok címzettjeinek védelemhez való jogát. [7]

74. Ezért nemcsak arra kell ügyelni, hogy az irat címzettje valóban megkapja a szóban forgó iratot, hanem arra is, hogy ténylegesen és teljes mértékben megismerhesse és megérthesse az ellene külföldön indított kereset értelmét és hatályát, oly módon, hogy az áttevő tagállamban hatékonyan elő tudja készíteni a védekezését és érvényesíteni tudja a jogait. [8]

5 Vagyis a 2015. szeptember 16-i Alpha Bank Cyprus ítélet, C-519/13, EU:C:2015:603, 49. pont. Lásd szintén: az erre az ügyre vonatkozó indítványom, EU:C:2015:33, amelyben kifejezetten ezzel a témával foglalkoztam; 2016. április 28-i Alta Realitat végzés (C-384/14, EU:C:2016:316, 61. pont).

6 Lásd: 2017. március 2-i Henderson ítélet (C-354/15, EU:C:2017:157, 51. pont). Lásd szintén ebben az értelemben: 2016. április 28-i Alta Realitat végzés (C-384/14, EU:C:2016:316, 73. pont).

7 Lásd: 2017. március 2-i Henderson ítélet (C-354/15, EU:C:2017:157, 51. pont). Lásd szintén ebben az értelemben: 2015. szeptember 16-i Alpha Bank Cyprus ítélet (C-519/13, EU:C:2015:603, 30. és 31. pont); 2016. április 28-i Alta Realitat végzés (C-384/14, EU:C:2016:316, 48. és 49. pont).

8 Lásd: 2017. március 2-i Henderson ítélet (C-354/15, EU:C:2017:157, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

75. Márpedig ahhoz, hogy az 1393/2007 rendelet 8. cikke (1) bekezdésében szereplő megtagadáshoz való jog hatékonyan kifejthesse a hatásait, arra van szükség, hogy ezen irat címzettjét megfelelő módon – előzetesen és írásban – tájékoztassák e jog meglétéről.[9]

76. Az 1393/2007 rendelet által létrehozott rendszerben ezt a tájékoztatást az e rendelet II. mellékletében szereplő formanyomtatvány útján nyújtják a címzettnek.[10]

77. Ami az e formanyomtatványnak tulajdonítandó alkalmazási kört illeti, a Bíróság korábban már kimondta, hogy az 1393/2007 rendelet nem rendelkezik kivételről annak alkalmazását illetően.[11]

78. E megállapításból és az 1393/2007 rendelet II. mellékletében szereplő formanyomtatványnak a jelen indítvány 75. és 76. pontjában ismertetett céljából a Bíróság azt a következtetést vonta le, hogy az átvevő intézménynek minden körülmények között – anélkül, hogy e tekintetben mérlegelési mozgástérrel rendelkezne – tájékoztatnia kell az irat címzettjét az irat átvételének megtagadásához való jogáról, e célból rendszeresen használva az említett formanyomtatványt.[12]

b) A jelen esetre történő alkalmazás

79. A jelen ügyben felmerül a kérdés, hogy az előző megfontolások érvényesek-e az 1896/2006 rendelet esetén is.

80. Amint azt az osztrák kormány megjegyezte, a kézbesítés e rendeletben nem szabályozott kérdéseit az 1393/2007 rendelettel összhangban kell elbírálni. Az 1896/2006 rendelet 27. cikke ugyanis kifejezetten rendelkezik arról, hogy ez utóbbi nem érinti az 1348/2000 rendelet alkalmazását, amelyet az 1393/2007 rendelet váltott fel. Ráadásul ez utóbbi rendelet 25. cikkének (2) bekezdése szerint az 1348/2000 rendeletre való hivatkozásokat az 1393/2007 rendeletre vonatkozónak kell tekinteni.

81. Egyértelmű, hogy a jelen esetben a meghagyás iránti kérelmet – amely idézésnek minősül az európai fizetési meghagyás kibocsátása vonatkozásában –, az 1393/2007 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „iratnak” kell tekinteni.

82. Amint azt az osztrák kormány megjegyzi, az 1896/2006 rendelet 12. cikkének (2) bekezdése kifejezetten előírja, hogy az európai fizetési meghagyást a kérelmet tartalmazó formanyomtatvány másolatával együtt kell kibocsátani,[13] oly módon, hogy a meghagyás kötelezett részére történő kézbesítéséhez mellékelni kell a meghagyás iránti kérelmet. A jelen esetben ilyen kétszeres kézbesítésre került sor.

83. Ebből következően az 1393/2007 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének előírásai nem csupán magának a meghagyás kézbesítésére alkalmazandók, hanem a meghagyás iránti kérelem kézbesítésére is. Ennélfogva e két irat mindegyikét kézbesíteni kell a címzettjének – az említett 8. cikk (1) bekezdése értelmében – olyan nyelven, amelyet megért, és amennyiben nem ez lenne a helyzet, a kézbesítéshez mellékelni kell az e rendelet II. mellékletében szereplő formanyomtatványt, és tájékoztatni kell az érintettet, hogy joga van a szóban forgó irat átvételének megtagadásához.

9 Lásd: 2017. március 2-i Henderson ítélet (C-354/15, EU:C:2017:157, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

10 Lásd: 2017. március 2-i Henderson ítélet (C-354/15, EU:C:2017:157, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

11 Lásd: 2017. március 2-i Henderson ítélet (C-354/15, EU:C:2017:157, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

12 Lásd: 2017. március 2-i Henderson ítélet (C-354/15, EU:C:2017:157, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

13 E kötelezettség azzal a ténnyel magyarázható, hogy a kötelezettnek ez alapján meg kell kapnia az előírt tájékoztatást, lehetővé téve számára annak eldöntését, hogy benyújt-e ellentmondást, vagy sem (1896/2006 rendelet, (13) preambulumbekezdés).

84. Az előző következtetés annál is inkább érvényes, mivel az 1896/2006 rendelettel létrehozott európai fizetési meghagyásos eljárás nem kontradiktórius, abban az értelemben, hogy a nemzeti bíróság egyedül a kérelmező által benyújtott kérelem alapján dönt, anélkül hogy a kötelezettet tájékoztatná a vele szemben fennálló eljárásról.

85. A kötelezett tehát csak a meghagyás kézbesítésének szakaszában értesülhet a kérelemről és annak tartalmáról. A védelemhez való jog betartása, amelynek megőrzésére az 1393/2007 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése irányul, különösen fontos ebben az összefüggésben.

86. E tekintetben nem bír jelentőséggel az a körülmény, hogy a meghagyás iránti kérelmet – az 1896/2006 rendelettel összhangban – a rendelet I. mellékletében szereplő formanyomtatvány útján nyújtják be.

87. Még ha e formanyomtatvány számos rovatát ki is lehet tölteni előre meghatározott kódok útján, és ennélfogva könnyen érthetők, mivel e kódokra vonatkozó magyarázatokat az Unió valamennyi hivatalos nyelvén közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, ugyanakkor az említett formanyomtatvány a kérelmező számára is előírja, hogy – amint az az említett rendelet 7. cikke (2) bekezdésének d) és e) pontjából kitűnik –, nyújtson részletesebb magyarázatot a követelést megalapozó, hivatkozott konkrét körülmények leírását, valamint a kérelem alátámasztására szolgáló bizonyítékokat illetően. Márpedig a kötelezettnek olyan nyelven kell tudomást szereznie ezen elemekről, amelyet vélhetően ért, annak érdekében, hogy ténylegesen és teljes mértékben megértse a vele szemben külföldön indított eljárás értelmét és hatályát, valamint hogy adott esetben előkészíthesse a védekezését.

88. Le kell vonni a következtetést, hogy az 1393/2007 rendelet II. mellékletében szereplő formanyomtatvány használatának kötelező és rendszeres jellege ugyanúgy irányadó az európai fizetési meghagyás és a meghagyás iránti kérelem kézbesítésére.

2. Második rész – milyen következmények erednek az említett kötelezettség elmulasztásából?

a) A Bíróság ítélkezési gyakorlata

89. Először is, amint azt a Bizottság megjegyezte, az 1393/2007 rendelet 8. cikke nem ír elő jogkövetkezményt arra az esetre, ha elmulasztják a kötelezett tájékoztatását az irat átvételének megtagadásához való jogáról. E rendelet semelyik rendelkezéséből nem tűnik ki, hogy az ilyen mulasztás a kézbesítésre irányuló eljárás érvénytelenségét vonja maga után.

90. Olyan ügyben, amelyben az irat nem az átvevő tagállam valamelyik hivatalos nyelvén vagy nem az áttevő tagállam olyan nyelvén került megszövegezésre, amelyet a címzett megért, a Bíróság kimondta, hogy a feladó orvosolhatja ezen eljárási hibát a kért fordítás kötelezettnek történő megküldésével. [14]

91. Egyébiránt utalok még a 2017. március 2-i Henderson ítéletre (C-354/15, EU:C:2017:157, és különösen az 57. és 58. pontra).

92. Annak 57. pontja szerint „amennyiben az érintett iratnak a valamely más tagállamban lakó címzett részére történő kézbesítésére felkért átvevő intézmény nem csatolta az 1393/2007 rendelet II. mellékletében szereplő formanyomtatványt, e mulasztás *nem vonhatja maga után sem a kézbesítendő irat, sem a kézbesítési eljárás érvénytelenségét*, hiszen az ilyen jogkövetkezmény összeegyeztethetetlen lenne e rendelet azon célkitűzésével, hogy a polgári és kereskedelmi ügyekben a tagállamok között az iratok továbbításának közvetlen, gyors és hatékony továbbítási módjáról rendelkezzen” (kiemelés tőlem).

14 Lásd: 2005. november 8-i Leffler ítélet (C-443/03, EU:C:2005:665, 38. és 53. pont).

93. Az 58. pont szerint azonban „az említett formanyomtatvány közlése lényeges alaki szabályt képez, amely az irat címzettje védelemhez való jogának biztosítását szolgálja, *elmulasztását az átvevő intézménynek 1393/2007 rendeletben foglalt rendelkezéseknek megfelelően kell orvosolnia*. Ezen intézménynek tehát haladéktalanul tájékoztatnia kell az irat címzettjét az irat átvételének megtagadásához való jogáról, az 1393/2007 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése szerint továbbítva számára e formanyomtatványt” (kiemelés tőlem).

b) A jelen esetre történő alkalmazás

94. Véleményem szerint a jelen indítvány 79–88. pontjában kifejtett indokokkal azonos okból, analógia útján nyilvánvalóan ugyanazon szabályoknak kell érvényesülnie az iratok 1896/2006 rendelet szerinti kézbesítése esetén.

95. Amint azt a Bíróság kimondta, az eljáró bíróság csak az iratátvétel megtagadásához való jogról történő tájékoztatás és a címzett általi gyakorlását követően vizsgálhatja e megtagadás megalapozottságát. [15]

96. Ennélfogva az alapügyhöz hasonló esetben, amelyben a fizetési meghagyás iránti kérelem kötelezettnek történő kézbesítését más nyelven szövegezték, mint amely az 1393/2007 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében szerepel, nem mellékeltek hozzá az e rendelet II. mellékletében szereplő formanyomtatványt, e mulasztást és a hasonló mulasztásból eredő, azon tájékoztatás elmaradását, hogy a címzett megtagadhatja az irat átvételét, a legrövidebb határidőn belül orvosolni kell, az említett rendelet rendelkezéseivel összhangban, e formanyomtatványnak a kötelezett részére történő átadásával.

97. Egyébiránt az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a jelen esetben szóban forgóhoz hasonló szabálytalan kézbesítés esetén az európai fizetési meghagyás nem vált érvényesen végrehajthatóvá és az ellentmondás benyújtására nyitva álló határidő nem kezdődött meg. [16]

98. E körülmények között a kérdést előterjesztő bíróság által felvetett, az európai fizetési meghagyásnak az 1896/2006 rendelet 20. cikke szerinti felülvizsgálatának kérdése nem merül fel.

99. A meghagyás iránti kérelem kézbesítését érintő formai hibát ugyanis nem lehet úgy elemezni, mintha előzetes kérdés lenne a felülvizsgálat szakasza előtt: a felülvizsgálat ugyanis feltételezi, hogy az ellentmondás benyújtására nyitva álló határidő lejárt, holott e határidő a kézbesítést érintő eljárási szabálytalanság miatt még el sem kezdődött.

100. Ráadásul az említett rendelkezés tekintetében a Bíróság már kimondta, hogy először is, mivel az uniós jogalkotó a felülvizsgálati eljárás igénybevételét korlátozni kívánta, az említett cikket szigorúan kell értelmezni. [17] Másodszor, hasonló eljárás vagy a 20. cikk (1) bekezdése értelmében „rendkívüli” [18], vagy e cikk (2) bekezdése értelmében „különleges” [19] körülmények fennállását feltételezné. Harmadszor, ezekre az esetekre e cikkben meghatározottan, korlátozottan kerül sor („e különleges eset[ek] között nem szerepel a kézbesítés elmaradás”). [20] Negyedszer, a meghagyás felülvizsgálatának a lehetősége – a végrehajthatóvá válását és az ellentmondás benyújtására nyitva álló határidő lejártát követően – nem eredményezhet a kötelezett számára második lehetőséget arra, hogy a követeléssel szemben ellentmondással éljen. [21]

15 Lásd: 2016. április 28-i Alta Realitat S. L. végzés (C-384/14, EU:C:2016:316, 62. és 89. pont).

16 Lásd analógia útján: 2014. szeptember 4-i eco cosmetics és Raiffeisenbank St. Georgen ítélet, C-119/13 és C-120/13, EU:C:2014:2144, 41–43. pont, valamint 48. pont.

17 Lásd: 2015. október 22-i Thomas Cook Belgium ítélet (C-245/14, EU:C:2015:715, 31. pont).

18 Lásd: 2013. március 21-i Novontech-Zala végzés (C-324/12, EU:C:2013:205, 20–25. pont).

19 Lásd: 2015. október 22-i Thomas Cook Belgium ítélet (C-245/14, EU:C:2015:715, 29–30. pont).

20 Lásd: 2014. szeptember-4 i eco cosmetics és Raiffeisenbank St. Georgen ítélet (C-119/13 és C-120/13, EU:C:2014:2144, 44. pont).

21 Lásd: 2015. október 22-i Thomas Cook Belgium ítélet (C-245/14, EU:C:2015:715, 48. pont).

101. Ezek alapján véleményem szerint – ellentétben a görög kormány állításával –, az alperes által jelzett eljárási hibák nem igazolhatják az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatát az 1896/2006 rendelet 20. cikkében említett körülmények alapján.[22]

102. Ami pontosabban az 1896/2006 rendelet 20. cikkének (2) bekezdését illeti – amellyel kapcsolatban a Bíróságtól vár választ a kérdést előterjesztő bíróság –, az két okot említ a fizetési meghagyás felülvizsgálatára. Először is egyértelműnek kell lennie, hogy a fizetési meghagyást – az említett rendelet által meghatározott követelményeket tekintve – tévesen bocsátották ki. Másodszor, egyéb különleges körülmények igazolják a felülvizsgálatot.

103. Az első indokot illetően, amint azt a Bizottság megjegyezte, meg kell állapítani, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozat nem tartalmaz olyan tényt, amely arra utal, hogy az európai fizetési meghagyást *nyilvánvalóan tévesen* bocsátották ki. Az európai fizetési meghagyást a rendelet által támasztott követelményekkel összhangban bocsátották ki. Az iratnak az 1393/2007 rendeletnek nem megfelelő kézbesítéséből eredő eljárási hibát illetően, azt lehet orvosolni – amint arra a jelen indítvány 90–93. pontja utal – a kért fordításnak a kötelezett részére történő elküldésével.

104. A második okot illetően értékelni kell, hogy a jelen esetben az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatát indokolhatják-e egyéb különleges körülmények.

105. Úgy vélem (a Bizottsághoz hasonlóan), hogy ilyen különleges körülmények lehetnek akár az eljárási hibák, akár olyan hibák, amelyek magának a fizetési meghagyás tárgyául szolgáló pénzkövetelésnek a jellemzőit érintik. Mivel a Bíróság úgy ítélte meg, hogy az 1896/2006 rendelet 20. cikkét szigorúan kell értelmezni, a fizetési meghagyás felülvizsgálatára nem kerülhet sor akármilyen eljárási hiba esetén. Ahhoz, hogy valamely eljárási hiba különleges körülménynek minősüljön, közvetlen hatással kell lennie a kötelezett védelemhez való jogára, nevezetesen a jelen esetben a fizetési meghagyással szembeni ellentmondás benyújtásához való jogára a fent említett rendelet 16. cikkének megfelelően.

106. Egyébiránt, amint azt az olasz kormány megjegyezte, a szabálytalanság orvosolható jellegét pontosan az támasztja alá, hogy nincs olyan rendelkezés, amely előírná az irat vagy a kézbesítés annak következtében való érvénytelenségét, hogy a kötelezettet nem tájékoztatták az irat megtagadásához való jogáról. Amint arra utaltam, a kézbesítésnek a – címzett által ismert vagy értett nyelven – kézbesítendő irat szövegezési hibája miatti szabálytalansága orvosolható a lefordított irat másolatának a címzett részére történő azonnali és későbbi átadása révén, anélkül hogy az ellentmondás benyújtásához való joga bármilyen módon korlátozva lenne.

107. Ez azt is magában foglalja, hogy az 1393/2007 rendelet 8. cikkének (3) bekezdése[23] alapján a kézbesítésnek abból a tényből eredő szabálytalansága, hogy a címzettet nem tájékoztatták a visszautasítás lehetőségéről, önmagában nem vonja maga után a kézbesítés érvénytelenségét, hanem csupán az ellentmondás benyújtására nyitva álló határidő *dies a quo* elhalasztását az 1896/2006 rendelet 16. cikkének (1) bekezdése értelmében.

22 Megjegyzem, hogy e feltevéssel egyetért az O. K. Trans Praha, az olasz és az osztrák kormány, valamint a Bizottság.

23 Amely előírja, hogy „az irat kézbesítésének időpontja az a nap, amikor a fordítással ellátott iratot az átvevő tagállam jogának megfelelően kézbesítik.”

IV. Végkövetkeztetés

108. Ezen okokra tekintettel azt javasolom, hogy a Bíróság a Nejvyšší soud (legfelsőbb bíróság, Cseh Köztársaság) által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést a következőképpen válaszolja meg:

– Az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet, valamint a tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről („iratkézbesítés”), és az 1348/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. november 13-i 1393/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet úgy kell értelmezni, valamely európai fizetési meghagyásnak egy másik tagállam területén lakó kötelezett részére történő kézbesítése során, és abban az esetben, ha a meghagyás iránti kérelmet nem olyan nyelven szövegezték vagy nem mellékeltek hozzá fordítást, akár olyan nyelven, amelyet megért, akár a végrehajtás szerinti tagállam hivatalos nyelvén, vagy ha e tagállamban több hivatalos nyelv létezik, annak a helynek a hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén, ahol a kézbesítés iránt intézkedni kell, a címzettet az 1393/2007 rendelet II. mellékletében szereplő formanyomtatvány útján kellően tájékoztatni kell az irat átvételének megtagadásához való jogáról.

– Ez utóbbi rendelet rendelkezéseivel összhangban, ezen eljárási követelmény elmulasztása esetén az eljárási szabálytalanság a rendelet II. mellékletében szereplő formanyomtatványnak az érintettel való közlése révén orvosolható.

– Amíg a fizetési meghagyás és a meghagyás iránti kérelem kézbesítését érintő eljárási szabálytalanság fennáll, e meghagyás egyrészt nem válik végrehajthatóvá, másrészt a kötelezett számára az ellentmondás benyújtására nyitva álló határidő nem kezdődik meg.